

Heksenburcht

Heksenburcht

Joseph Roelands

Schrijver: Joseph Roelands
Coverontwerp: Joseph Roelands
ISBN: 9789403668208
© Joseph Roelands

1 paradijs

vrijdag 5 juni

Drie meiden maken een hels kabaal in de grote jacuzzi op het balkon. Erica heeft haar dochter al een paar keer gewaarschuwd, maar met die twee van mij erbij is dat geen doen. Toegegeven, één van die twee is mijn vrouw, ze vindt het echter heerlijk om net zo gek en fanatiek te doen als de twee veertienjarige vriendinnetjes.

‘Heb je nog wat van Lucio of de twee vrouwen gehoord?’ vraagt mijn secretaresse. Ik vertel haar dat deze drie maandag eindelijk uit Egypte terugkomen.

Ik ben blij dat Luna en ik hebben besloten het aan hen te laten, om ons zelf meer uit die publiciteit terug te trekken. Onze namen worden wel af en toe genoemd in diverse publicaties, die opa me regelmatig doorstuurt. Toch gaat het vooral over de Italiaanse prins, zijn zus en haar kersverse vrouw. Ook schreef mijn grootvader dat we binnenkort een beloning tegemoet kunnen zien van de Egyptische overheid. Ze zijn erg blij met de ontdekkingen en niet bepaald zuinig geweest met hun compensaties. Luna komt, druipend in haar bikini, bij ons zitten en geeft me een natte kus.

‘Ik kijk ernaar uit om wat meer tijd met je moeder door te brengen,’ zegt ze in het Engels. Er meteen aan toevoegend dat het gezelschap van de afgelopen week niet minder welkom of enerverend was. Erica lacht. Ze zijn samen met ons teruggevlogen naar Rome en hebben hier nu een weekje gelogeed. Kon ze ons meteen persoonlijk alles laten zien wat ze voor het appartement allemaal had gekocht. Het is in elk geval veel gezelliger, huiselijker en warmer geworden dan toen we hier vier weken geleden al een nacht sliepen. Het is niet helemaal af, maar dat gaat zeker goed komen.

Zondag vliegen ze terug, waarbij we hen op het vliegveld omruilen voor mijn moeder, die na de bruiloft in Caïro eerst met mijn vader mee teruggevlogen is naar Rotterdam. We hebben wel even met elkaar kunnen spreken op de bruiloft zelf. Natuurlijk lang niet gedetailleerd genoeg in de ogen van mijn nieuwsgierige moeder. Dus komt ze een weekje bijkletsen.

Gelukkig is er hier ruimte zat, al zullen zij en Nefret wel een badkamer moeten delen tussen hun twee slaapkamers in. Dat doen Erica en haar dochter nu ook, dat gaat prima. De twee tieners hebben elkaar echt gevonden. Onze Egyptische pleegdochter heeft al plannen gemaakt om voor het einde van de zomer een weekje naar Nederland te gaan. Erica is witte wijn gaan halen binnen en schenkt Luna en mij bij.

Mijn schat zit met haar gsm in de hand, waarmee ze voortdurend met onze drie vrienden in Caïro aan het chatten is. Ze gunt het de twee andere bruiden van harte, dat ze op dit moment veel tijd met de prins kunnen doorbrengen. Toch steekt ze het niet onder stoelen of banken dat Lucio nu toch eindelijk eens aan zijn andere echtgenotes aandacht moet komen geven. Elena en Nailah plagen haar dan regelmatig met dubbelzinnige opmerkingen of pikante foto's.

Mijn trouwe assistente heeft inmiddels wel door dat ik in een nogal bijzondere vijfhoekrelatie zit. Ze is blij met hoe mij dat persoonlijk heeft veranderd. In het bijzonder mijn betere relatie met haar en haar dochter, evenals met mijn moeder. Ook mijn vader is blij voor me, al heeft hij wel een klein beetje toegegeven soms de oude Juliette, die net zo zakelijk was als hij, te missen. Hij was trots op zijn dochter die onze rederij fanatiek en hard kon verdedigen als advocate. Toch ziet hij wel in dat ik nu veel gelukkiger ben dan toen.

'Heb je het haar al verteld?' vraagt Luna plagend, wetende dat dit niet het geval is. Ik steek mijn tong uit en zeg dat het heus wel komt. Erica, die niet weet dat het over haar gaat, hoort het geplaag van mijn jonge echtgenote nu al een paar dagen en moet er inmiddels om lachen. Ze heeft me wel al twee keer gevraagd wat het nou is. Ik schud dan alleen mijn hoofd en geef geen antwoord. Dit keer vraagt ze niets behalve of we al weten wat we willen eten vanavond. Ze heeft ons nu al meerdere keren heerlijk verwend door voor ons te koken.

Erica heeft echter eveneens vakantie dus ik stel voor om met zijn allen naar een restaurant te gaan. Luna vindt dat de meiden mogen kiezen, zolang het geen fastfood wordt. Ze loopt naar hen toe om het te vragen. De twee trekken haar uiteraard eerst weer de jacuzzi in. Erica en ik zitten samen te kijken naar het stoeiende drietal. Als ze zo wild doen is er amper verschil te zien tussen mijn drieëntwintigjarige lief en haar negen jaar jongere pleegdochter met d'r vriendin. Erica zegt dat haar dochter ons gaat missen. Toen ze naar Caïro vlogen was haar meid zenuwachtig geweest, omdat ik altijd zo streng was.

Ze wilde toch dolgraag met haar moeder mee naar dit warme land. Erica had haar wel verteld dat er bij mij het één en ander veranderd was gedurende de weken ervoor, maar dat ik zó aardig en lief zou zijn had ze nooit verwacht. De afgelopen dagen heeft ze dat wel honderdmaal herhaald en met Luna, maar vooral met onze kleine Nefret, kan ze erg goed opschieten. Toch heeft de eerlijkheid van Erica's dochter me wel aan het denken gezet.

Eigenlijk heb ik het besluit al genomen. De nieuwe Juliette, of Julia zoals ook ik me dankzij Luna tegenwoordig noem, wil helemaal geen advocate meer zijn in de harde wereld van mijn familierederij. Mijn vader weet dat volgens mij allang. Als enige erfgename van het bedrijf hoef ik er niet per se zelf te werken. Dat deed mijn moeder ook niet, vandaar dat haar man het van haar vader overnam. Mijn opa had altijd al één of twee compagnons voor het echte werk, zoals hij dat noemde.

Mijn moeder heeft er altijd een beetje 'op los geleefd'. Tenminste zo zag ik dat vroeger, ik kon dat niet zo goed begrijpen. Nu wel. Mijn vader heeft een compagnon die maar drie jaar ouder is dan ik. Deze kan het prima overnemen straks. Even denk ik aan mijn Patrick. De man met wie ik verloofd was, voor hij plotseling ziek werd en stierf. Van wie we hoopten dat hij het samen met mij zou overnemen.

De zaken liggen nu anders. Ik heb mijn lief hier in Rome gevonden en na de gebeurtenissen van de afgelopen weken, wil ik andere dingen gaan doen. Voor het geld hoef ik sowieso niet te blijven werken. Mijn inkomen is toch altijd grotendeels afkomstig uit aandelen. Dat kleinere deel uit 'arbeid' heb ik echt niet nodig om goed te kunnen leven.

Bovendien heb ik aardige neveninkomsten, als ik denk aan wat ons nog uit Egypte te wachten staat en wat ik in de weken hiervoor heb verdiend met poker. Nee, ik weet het zeker. Ik ga mijn vader vertellen dat ik stop met het werk voor de rederij. Dat vind ik niet eens zo heel moeilijk. Ik zal het ook aan Erica moeten vertellen. Dat vind ik veel lastiger. Daar plaagt Luna mij steeds mee. Omdat zij ervan overtuigd is dat wat ik allemaal ten behoeve van Erica heb geregeld, heel goed zal vallen bij mijn trouwe assistente. Toch blijft het een gesprek waar ik tegenop zie.

Erica kijkt me al een tijdje aan zonder iets te zeggen, terwijl ze haar wijn drinkt. Okay, daar gaat-ie dan. Ik vraag of ze eventjes mee naar binnen gaat. Ik wil haar wat laten zien op mijn laptop.

Hier buiten in de zon is dat lastiger. Ze loopt met me mee en ik zie Luna vanuit het bubbelbad naar me kijken en me een knipoog geven. Ze weet dat ik het nu ga doen en zal in gedachten bij me zijn. Ik voel haar energie mij verwarmen en kracht geven als ik mijn ring kus. Ik heb al helemaal uitgedacht in welke volgorde ik wat het beste kan zeggen. Zoals wel vaker met dit soort gesprekken gaat het volledig anders dan ik me had voorgesteld.

Op mijn laptop staat een foto van mijn appartement in Amsterdam. Als we zitten vraag ik haar eerst of haar dochter Lieve inderdaad volgend jaar naar die school in Amsterdam wil gaan, en of ze daar ook gaat wonen omdat elke dag reizen vanaf Pernis wel erg ver is. Erica kijkt naar de foto op de laptop. Vervolgens kijkt ze mij aan en vraagt of ik soms wil aanbieden dat ze bij mij komt wonen?

Gelukkig is Luna hier veel beter in. We hebben de afgelopen twee dagen stiekem wat mogelijke scenario's geoefend. Dus ik glimlach en zeg dat dat bijna klopt. Ik klik op de foto, waarna er een plattegrond verschijnt. Bij de grootste slaapkamer staat haar naam en bij één van de drie gastenkamers de naam van Lieve.

Ze trekt haar wenkbrauwen op en kijkt me aan. Ik zeg haar dat ik wil dat ze voor mij blijft werken, vanuit dit appartement, waar ze (als onderdeel van haar arbeidsvoorwaarden) de komende jaren in mag wonen, zolang Lieve en zij dat willen. Als Luna en ik tenminste wel af en toe bij hen mogen logeren als we in Nederland op bezoek komen.

Erica zegt niets, geduldig wachtend op mijn volgende woorden. Ik leg uit dat ik in Rome zal wonen de komende tijd, waarschijnlijk jaren, en dat ik niemand anders dan haar vertrouw om op de achtergrond allerlei zaken te regelen. Als mijn persoonlijke assistente die, net als ik ... niet meer in dienst is van de rederij.

Ze zet haar glas neer en vraagt verbaasd of ik echt van plan ben om nu ontslag te nemen. Ik vertel haar van mijn gedachten en dat ik zonder Patrick het niet zie zitten, het bedrijf te runnen. Dat kan mijn vaders compagnon straks veel beter. Net als mijn opa en mijn moeder blijf ik er door naam en aandelen toch wel aan verbonden.

Maar ik wil, wederom net als mijn moeder, mijn eigen dingen gaan doen en bovendien graag dat zij met me meegaat. Ik klik weer en toon haar een opzet van een contract die ik heb opgesteld. Ze leest het kalm door, waarbij ik haar af en toe zie slikken.

Ze schudt haar hoofd een paar keer. Haar ogen worden nat. Ik sla een arm om haar heen. Ik fluister dat ze zoveel voor mij heeft gedaan in de afgelopen jaren, speciaal de afgelopen maand, dat ze dit verdient. Dat ik haar absoluut niet kwijt wil, omdat ik aan niemand kan uitleggen wat ik doe en waarom dit allemaal is zoals het is. Ik wil alleen haar. En als ze ooit besluit toch wat anders te gaan doen, wil ik dat zij, niemand anders, de nieuwe assistent opleidt.

‘Hoe zit het met Luna?’ vraagt Erica voorzichtig. Tenslotte heeft ze zelf, niet eens zolang geleden, het contract voor Luna in orde gemaakt. Die neemt vanzelfsprekend ook ontslag, tegelijk met haar en mij.

‘Dat is zelfs binnen haar proeftijd,’ lach ik, ‘dus dat zal het minste probleem zijn. Nu ze mijn vrouw is, is dat wat van mij is van haar dus het salaris zal ze niet missen.’

Ze vraagt me waarom ik haar in het appartement laat wonen. Ik zeg dat ik het appartement sowieso wil aanhouden, maar er de komende jaren zelf niet in ga zitten. Bovendien herinner ik me haar verhalen over de ruzie met haar huisbaas vorig jaar. Ze lacht. Destijds had ik er niet veel begrip of aandacht voor, bekent ze eerlijk.

Dat spijt me heel erg, probeer ik haar te overtuigen. Ik ben anders dan ik toen was. Schaam me zelfs dat ik er veel minder voor haar ben geweest dan zij al die jaren voor mij. Dat gaat veranderen. Ik wil dat ze bij mij in dienst blijft en zie haar daarnaast als mijn wijze vriendin. Het gaat nu om haar geluk en haar leven. En dat van haar dochter. Erica fluistert me toe dat sinds de ontmoeting in Caïro Lieve niet uitgepraat raakt over hoeveel ik ben veranderd. Ze vindt me zo veel leuker. Los van Luna en Nefret natuurlijk. Ik knik. Ik weet dat het al die jaren aan helemaal niemand anders heeft gelegen dan aan mij.

‘Heeft ze al getekend?’ vraagt mijn vrouw, als ze druppelend binnen komt wandelen met de twee vriendinnen in haar kielzog.

‘Wat getekend?’ vraagt Lieve nieuwsgierig. Erica wenkt haar om bij ons te komen zitten. Ze vertelt haar dochter dat ze ontslag gaat nemen bij de rederij. Het meisje kijkt verschrikt en vraagt of ik haar moeder heb ontslagen. We schieten allebei in de lach en stellen haar gerust dat ik haar juist een baan bij mezelf heb aangeboden omdat ik zelf ook bij de rederij wegga. Ze kijkt nog steeds verward. Haar moeder legt haar uit dat Luna en ik in Rome blijven wonen, ik daarom niet meer voor de rederij zal werken.

Ik zal wel een assistente nodig heb in Nederland die mijn dingen daar regelt en ik haar gevraagd heb dat te doen.

‘Ze gaat mij ook ontslaan bij de rederij!’ lacht Luna, terwijl ze haar tong naar me uitsteekt. Nefret lacht, al heeft ze de rest niet kunnen volgen. Ze geniet er altijd van als ‘haar grote zus’ mij plaagt.

We laten Lieve de plattegrond zien van het huis in Amsterdam. Ze herkent het niet meteen, al ziet ze wel de namen van haar moeder en zichzelf staan. Erica zegt dat ze gaan verhuizen, dus niet meer in dat huis van ‘die eikel’ hoeven te wonen. Lieve grinnikt als haar moeder het woord ‘eikel’ gebruikt en vraagt waar ze heen gaan. Als ze hoort dat ze in mijn appartement in Amsterdam gaat wonen, vlak bij haar nieuwe school, lichten haar ogen op.

Ze komt overeind om me een lange knuffel te geven. Ze drukt haar natte lijf stevig tegen me aan en zegt dat ze de nieuwe Julia de liefste vrouw van de wereld vindt, op haar eigen moeder na. Erica lacht en huilt tegelijk en krijgt ook een omhelzing en kus van haar dochter.

‘Om het te vieren gaan we met zijn allen uit eten vanavond,’ zegt Luna. De meiden roepen enthousiast dat ze al gekozen hebben waar we heen gaan, maar dat het een verrassing is. Ik vind alles goed. Terwijl de drie zich gaan douchen en aankleden, bespreek ik met Erica wat ze allemaal kan doen als ze maandag terugkomt op kantoor. In elk geval het ontslag van ons alle drie aanbieden en alles daaromtrent verder afhandelen. Uiteraard zal ik mijn vader alvast inlichten, al zal het geen verrassing meer zijn, mijn moeder kennende.

Daarna onze beide kantoren leegruimen, vooral onze persoonlijke spulletjes inpakken, die we naar Amsterdam laten brengen. Aangezien ze voor niemand anders werkte zal het geen enkel probleem zijn met opzegtermijnen. We kunnen meteen weg. Daarna kan ze de komende tijd zich rustig gaan bezighouden met het regelen van alle contractuele en financiële zaken. Zoals toegang tot mijn rekeningen en wat ze maar nodig denkt te hebben om namens mij alles in Nederland te blijven doen. Voor zichzelf zaken als de vestigingsvergunning bij de gemeente en het daadwerkelijke verhuizen naar mijn woning. Ook vraag ik haar om te proberen niet al te zuinig te doen betreffende haar eigen verhuizing. Gewoon zorgen dat alles over is, ze samen al lang en breed in Amsterdam wonen voor ze de huur voor de vorige woning opzegt. Deze fijne huurbaas kan haar verder niets meer maken en alles kan vanop afstand worden afgehandeld.

Indien nodig mag ze daar op mijn kosten een advocaat bij inschakelen als-ie lastig doet. Voor we ons gaan omkleden heeft ze nog één vraag. Want ze twijfelt of ik, zonder het werk van de rederij erachter, wel genoeg taken voor haar zal hebben. Ik zeg dat ze zich daar vooral geen zorgen over hoeft te maken.

Het zal geen veertig uur zijn. Waarschijnlijk zelfs op de drukkere momenten niet eens twintig, vaak zelfs minder dan tien uur per week. Toch neem ik haar gewoon fulltime in dienst, als compensatie voor de rare uren en weekenden dat ik haar af en toe nodig zal hebben. Plus het feit dat ze 24/7 mijn huismeester is. Ze zegt dat ik verdomd goed weet dat het wonen daar meer in haar dan in mijn voordeel is, maar zal er verder niet meer over klagen en geeft me een kus als teken dat ze mijn voorstel accepteert.

Voor het eerst in al die jaren dat ze voor me werkt, is dat een kus die voelt als één van een dierbare vriendin. Er is zoveel minder afstand nu, dat ik haar zelfs kort door haar haren strijk en zeg hoe blij ik ben dat ze over ons zal blijven waken. Ze slikt en zegt dat ze niets liever zou willen en dankt me dat ik aan haar heb gedacht toen ik besloot om bij de rederij weg te gaan. Dat had ze een maand geleden nooit durven verwachten, als zoiets zich ooit zou voordoen. Net als haar dochter is ze heel blij met de nieuwe Julia, en dankbaar voor dat, wat Luna voor elkaar heeft gekregen.

Terwijl we opstaan en naar boven lopen, naar de slaapkamers om ons om te kleden voor het diner, vraagt ze of de huur meer zal zijn dan wat ze nu betaalt aan haar huis. Even kijk ik haar boos aan, maar zie haar dan lachen, omdat ze echt wel had begrepen dat ik er geen geld voor wilde hebben. Ik zucht dat ik haar en haar dochter niet te veel met Luna moet laten omgaan. Ik heb mijn handen al vol genoeg aan mijn pleegdochter die er net zoveel van geniet als mijn echtgenote om mij te plagen.

‘We houden van Luna,’ zegt ze hardop, omdat mijn vrouw net uit de douche komt lopen en geeft me een knipoog terwijl ze haar kamer in verdwijnt.

‘Wie niet?’ plaagt mijn schat en kust me, waarna ze me achteruit onze slaapkamer induwt. Ik draai haar om en geef haar een klinkende pets op haar blote billen.

‘Julia!!’ roept Nefret vanaf de gang, die hoort dat haar pleegouders weer eens ‘bezig’ zijn, gevolgd door voorzichtig lachen van Lieve.

Het restaurant dat de drie hebben uitgekozen is verrassend. Het is een soort eetcafé, waar je op de eerste verdieping karaoke kunt doen. Dat was blijkbaar waarvoor ze het hebben gekozen, want de drie meiden pakken allemaal wel zeker vier keer de microfoon. Onze tafel is niet eens de luidruchtigste van de zaak en Erica kan het niet laten mij een paar keer onderzoekend aan te kijken. Ik weet precies waarom en kan het haar niet kwalijk nemen.

Twee maanden geleden had ik in een dergelijke tent nog niet dood gevonden willen worden en had je me er met geen mogelijkheid naar binnen kunnen krijgen. Nu geniet ik ervan. Hoe vol en rijk mijn leven ook altijd geweest is, ik heb duidelijk veel gemist en daar geniet ik nu zo mogelijk dubbel zo hard van. Nefret krijgt het zelfs voor elkaar dat ik één keer de microfoon pak en ondanks dat ik de ring kus voor ik het podium beklim, is het duidelijk dat optreden niet een gave is die ik de afgelopen periode heb ontwikkeld.

Terug op mijn stoel, steel ik nog een paar patatjes van Luna's bord. Ik denk aan alles wat ik wel kan en hoe dat zover verwijderd is van waar ik nu ben. Hoewel? Als ik er dieper over nadenk, is ook deze wereld die ik nu leer kennen, het gevolg van mijn liefde voor Luna. Het is die zelfde liefde die me de afgelopen weken deze ring heeft opgeleverd, welke mij in staat stelt zoveel te kunnen doen wat ik tot voor kort als fantasie of onmogelijk zou hebben bestempeld. Hoewel ik mezelf een weekje vrij heb gegund na het huwelijksfeest op zaterdag, weet ik zeker dat ik al deze nieuwe mogelijkheden binnenkort weer meer zal gaan aanspreken.

Zonder dat iemand het ziet snij ik mezelf in mijn vinger, geef deze aan Luna die hem met een glimlach schoonlikt en kust. De wond is weg. Ze knipoogt naar me en weet dat ik gewoon wilde testen of alles nog goed zat. Ze snijdt zichzelf ook, dieper dan ik. Mijn korte blik op de wond is voldoende om het letsel volledig te laten verdwijnen. Luna geeft me een luchtkus en kijkt vervolgens weer naar Nefret, zingend op het podium.

Erica is de enige die zich niet laat overhalen door haar dochter en Nefret om een liedje te zingen en kijkt me af en toe wanhopig aan voor hulp. Grappig, dat mijn assistente zelfs meer moet wennen dan ik aan deze andersoortige omgevingen. Als we ieder aan een gigantisch ijsje zitten als toetje, overleggen de meiden wat ze morgen gaan doen, op de laatste dag van onze gasten.

Lieve mag kiezen, vindt onze Egyptische. Er worden allerlei opties besproken van dierentuin tot aan het Vaticaan, ze kiest uiteindelijk toch winkelen. Zonder dat mijn schat naar rechts hoeft te kijken, ziet ze net als ik een korte bezorgde blik in de ogen van Erica. Luna zegt dat dat een goed plan is en omdat ze onze gasten zijn, zal zij dus alles betalen. Daar helpen geen protesten tegen, meldt ze in de richting van Erica. Die kijkt alleen even dankbaar naar mij, alvorens ze Luna een kus op haar wang geeft.

Dan klimmen de twee vriendinnen een laatste keer op het podium voor een vals duet, waarna ze het applaus van de zaal in ontvangst nemen. We worden hier en daar uitgezwaaid vanaf andere tafels als we de zaal verlaten en naar beneden lopen.

In de taxi terug naar huis, kruipt Luna lekker tegen me aan. Nefret ligt aan de andere kant naast me. Tegenover ons doet Lieve hetzelfde bij haar moeder. Erica kijkt me aan en geeft me een knipoog. Ik weet dat ze geniet van hoe gelukkig haar dochter hier is op vakantie bij ons en neem me voor, ze ieder jaar minstens twee keer uit te nodigen om enkele dagen of weken met ons door te brengen.

Thuis gaan de twee meiden op de kamer van Nefret een film kijken en vinden Erica en ik het onze beurt om van de jacuzzi te genieten. Luna, die er wel genoeg in heeft gezeten vandaag, komt op een stoel bij ons zitten. Ze verzorgt ons met kleine hapjes en wijn. Erica en ik praten in het Nederlands met elkaar, maar dat vindt mijn mooie Italiaanse niet erg. Ze zit zelf op haar mobiel met Elena te chatten.

Erica denkt dat ik er langzaam wel moe van zal worden, toch wil ze nog één keer zeggen hoe blij ze is met haar nieuwe bazin. Ik begrijp heel goed wat ze bedoelt. Ze heeft zich voor mij altijd met overgave ingezet en voelde mij beter aan dan wie ook. Ik vertelde haar altijd meer dan ik mijn moeder of mijn vriendinnen vertelde. Toch was er die afstand. Ze heeft nooit echt dichtbij kunnen komen en dat lag zeker niet aan haar!

Toen ze drie dagen geleden voor de eerste keer Luna's uitnodiging aannam om lekker erbij te komen in de jacuzzi, zag ik haar voor het eerst in andere kleding dan de altijd stijlvolle mantelpakjes. Ik schaam me ervoor, haar nooit te hebben gezien als een mooie vrouw.

De volgende ochtend kwam ze in een spijkerbroek aan het ontbijt en hebben we afgesproken om de mantelpakjes ritueel te verbranden.

Ik sla mijn arm om haar heen en zeg dat zij er ook wel moe van zal worden dit van mij te horen, maar het spijt me echt oprecht dat ik haar en haar lieve Lieve niet veel eerder veel meer heb gegeven. Ik zag het gewoon niet en voel me daar nu heel schuldig over. We kunnen dat decennium niet meer terughalen. Vanaf nu echter zie ik haar als een hartsvriendin die gewoon door mij zal worden verwend en daarnaast toevallig voor me werkt. Ze pakt mijn hand vast die op haar schouder ligt en kust deze kort. Mijn moeder heeft haar altijd gezegd dat het er echt in zit en er ooit uit zal komen. Ze heeft gelijk gekregen.

‘Alles dankzij je kleine maangodin,’ zegt ze hardop in het Engels, zodat Luna het kan horen. Die kijkt op van haar telefoon en straalt.

‘En seks-godin,’ vult de Italiaanse aan. Erica schiet in de lach.

Dat laatste is in mij inderdaad misschien een grotere verandering dan mijn meer sociale gedrag. Dat deze mooie Italiaanse van mij een warmbloedige vrouw heeft gemaakt die geniet van bewonderende ogen en seksuele aandacht van velen. Zo was ik ten tijde van Patrick zeker niet en daarin begin ik steeds meer op mijn moeder te lijken.

Erica heeft de laatste dagen al een paar keer aangegeven dat ik nu op vele vlakken, waaronder deze, hetzelfde ben. Ik ken mijn moeder zelf alleen helemaal niet zo. Dat gaan de komende dagen nog interessante gesprekken worden. Al zie ik daar wel een beetje tegenop. Over seks praten met je ouders is toch altijd een beetje raar.

Naast elkaar zittend kijken we uit over de rivier en naar de lichtjes aan de overkant. Onder ons horen we wel wat andere bewoners, maar we zitten hier helemaal privé. Dit kleine paradijs, dicht bij het centrum van deze bruisende stad, heeft mijn secretaresse voor ons geregeld. Een lot uit de loterij en hoewel we er nu pas een week echt wonen, is dit meer dan welk ander huis uit het verleden mijn thuis. Vooral door mijn Luna uiteraard, maar toch zeker ook dankzij de perfecte smaak en het inlevingsvermogen van Erica. Ze geeft me een kus op de wang en staat op om het bad te verlaten. Het is bijna middernacht.

‘Als we morgen de hele dag willen gaan shoppen heeft deze dame haar rust nodig,’ lacht ze. Luna helpt ‘oma’ uit het bubbelbad en vraagt of ze snel het looprekje moet halen. Erica geeft haar ook een kus en loopt gauw door de afkoelende lucht naar binnen.

Ik zak helemaal onder in het warme water en kus mijn farao-ring. Die verandert weer in zijn echte uiterlijk en ik geniet van de stille onderwaterwereld. Ik zie de benen van Luna in bad klimmen.

Even later verschijnt haar gezicht voor het mijne. Ze weet dat zij dit eveneens kan als ze samen met mij is. Minutenlang blijven we onder en kussen elkaar. Ze is nu weer mijn naakte, opwindende vrouw. Niet meer de 'meespelende' oudere zus van onze dochter en d'r vriendin. Ze heeft zoveel facetten.

Elk daarvan is spontaan en echt. Niets is gespeeld. Ze is het gewoon allemaal. Ik denk aan onze huwelijksnacht. Toen Elena, Nailah en ik al lekker bij elkaar lagen om toch wat te slapen, zij uren doorging met Lucio die de dag daarna tot 13:00 uur heeft liggen snurken om bij te komen. Luna zat echter gewoon met ons drieën aan het ontbijt om negen uur. Ik projecteer het beeld in haar hoofd van hoe wij vanuit dat andere bed zagen wat ze met Lucio deed. Luna knipoogt naar mij en kust mijn hals. Dan gaat ze naar het oppervlak. Ik volg haar.

'Niet nodig om me meer op te winden,' fluistert mijn schat. Ze kruipt bij me op schoot. Vanuit een raam schuin boven ons horen we een zacht gegiechel en ik zie Nefret en Lieve nog net wegduiken als ik omhoog kijk. Luna's ogen lachen. Ze staat op. Samen klimmen we uit de jacuzzi om naar de privacy van onze eigen slaapkamer te gaan.

Daar wordt mijn bikini losgemaakt en geniet ik van haar zuigende lippen om één van mijn tepels. Hoewel we ons altijd een klein beetje inhouden, vanwege de geluiden, weten we inmiddels perfect wat de ander lekker vindt. Een combinatie van pijn en genot, waarbij het niet uitmaakt of we onszelf of de ander een beetje beschadigen, aangezien we elkaar zonder moeite weer kunnen helen.

Dat maakt het makkelijker om van de pijn te genieten, zonder angst voor sporen achteraf. De orgasmes die zij mij op deze manier geeft zijn met geen enkele seks uit het verleden te vergelijken. We genieten vanzelfsprekend allebei ook van de andere drie, maar de intensiteit van onze eigen seks staat voor ons allebei op eenzame hoogte. Het is al ruim na twee uur 's nachts als we een flink aantal orgasmes later, toch gaan slapen

zaterdag 6 juni

Luna en ik zijn de laatsten die bij het ontbijt aanschuiven. Ik zie Nefret snel een knipoog geven aan Lieve. Die lacht stiekem en haar moeder, die het heeft gezien, zegt dat ze een pak op haar billen verdient.

‘Wie weet vindt ze dat wel fijn,’ gooit Luna weer alle opvoedkundige waarden overboord en Lieve bloost. Erica schudt lachend haar hoofd en gaat verse koffie voor ons zetten. Ik vraag of de meiden al hebben bedacht waar we als eerste naartoe gaan zo meteen. Beiden knikken, laten een lijst zien en zelfs een kaart van Rome met de te nemen route. Ze hebben zich goed voorbereid.

In de keuken hoor ik Erica met Maria praten. De huishoudster die ze zelf al had geregeld vanaf het moment dat ze dit huis voor ons kocht. Ze komt drie keer per week, op maandag, woensdag en vrijdag. Een vriendelijke dame, één jaar ouder dan Erica en ze woont aan de overkant van de rivier. Als ze haar best doet kan ze vanaf haar dak ons huis zien. Ze heeft al een paar keer bij Erica aangegeven dat ze echt niet zoveel uren nodig heeft per week.

Wij zijn heel blij met haar en we vinden het niet erg als ze met wat minder werk net zoveel verdient, zodat ze er geen tweede klus bij hoeft te nemen. Zij vindt het op haar beurt dan weer geen bezwaar om een keer een dagje extra te komen. Zoals vandaag, om alle pakketten in ontvangst te nemen die we vanaf de winkels hierheen zullen sturen.

Morgen komt ze een uurtje de bedden in de logeerkamer verschonen, voordat mijn moeder komt. Wel heeft ze moeten wennen aan het feit van een huishouden met drie vrouwen. Niet dat ze dat veroordeelt, dat gevoel hebben we helemaal niet, het is gewoon niet iets waar ze al veelvuldig mee in aanraking is gekomen. Maria leert Nefret nu zelfs al een beetje Italiaans en Luna kan erg goed met haar opschieten. Toen vervolgens ook nog duidelijk werd dat we bevriend waren met de familie Borghese, konden we helemaal niet meer stuk.

Ze heeft haar kleinzoon, waar ze vandaag zou op past, meegenomen. Het is de tweede keer dat ik het ventje zie. Hij is vooral helemaal gek op onze pleegdochter. Hij is pas zes en kan echt verliefd naar haar kijken. Nu zit hij op de grote bank tussen Nefret en Lieve in en wordt schaterend helemaal fijn geknuffeld. Vandaag zal hij niet veel met de Egyptische kunnen stoeien, want ze gaat natuurlijk mee winkelen.

Gelukkig vindt hij het heerlijk om op de TV naar zijn tekenfilms te kijken. Als de taxi voorrijdt, vraagt Luna aan Maria of we wat voor haar of haar kleinzoon kunnen kopen. Daar wil ze niets van weten. Ze kent mijn vrouw nog niet zo goed, laat staan mijn secretaresse.

De meiden hebben besloten om een kilometer buiten het centrum te beginnen bij een grote shopping mall. Een beetje naar Amerikaans model met allerlei soorten winkels en boetieks. Het voordeel is dat we alles wat we daarbinnen kopen, bij een receptie kunnen verzamelen om het dan in één keer te laten bezorgen.

De eerste twee winkels zijn echt specifiek voor tieners. Ze kopen wat spijkerbroeken, shorts, shirts en zomerjurkjes. De meiden hebben de tijd van hun leven om alles te passen en zich flink te laten gaan. Luna leidt alles in goede banen. Erica en ik blijven een beetje meer op de achtergrond en kijken toe. Af en toe zie ik Erica wel naar mij kijken om zeker te weten dat ik niet vind dat haar dochter misbruik maakt van de situatie. Ik stel haar gerust. Luna kan die grenzen prima bewaken. Dit zijn tenslotte zeker niet de duurste winkels en wat Luna na de eerste twee winkels kwijt is, valt reuze mee. Terwijl de meiden er al heel gelukkig mee zijn.

Daarna gaan we naar een grote schoenenwinkel. Daar kijken Luna en ik ook voor onszelf. Zelfs Erica verbaast zichzelf door eveneens twee paar schoenen te vinden. Maar ja, als je met vijf vrouwen en een veel te ruim budget een goede schoenenwinkel inloopt, moet niemand raar opkijken dat we er uiteindelijk met zeventien dozen weer uit komen. Luna brengt met Nefret alvast de twee winkelwagens vol spullen uit de eerste drie winkels naar de receptie, terwijl Erica met haar dochter een game winkel binnen gaat.

Lieve is gek van bijzondere fantasy bord – en kaartspellen en wil graag kijken of ze hier zaken hebben die in Nederland niet te krijgen zijn. Ik heb Erica mijn creditcard meegegeven en haar daarbij op het hart gedrukt om zich niet in te houden en ga recht ertegenover op een terrasje zitten om wat te drinken.

Kijkend naar alle voorbijlopende mensen wacht ik op wie er het eerst terug komt. Ik drink een slok van mijn vruchtendrank en voel een tinteling in mijn hoofd opkomen. Die sensatie ken ik maar al te goed. Al heb ik hem al ruim twee weken niet meer gevoeld ...

... de bittere wijn uit de zilveren kelk maakt me duizelig. Ik zet hem terug naast de schaal op het altaar en kijk om me heen. De kapel is vrijwel leeg, toch branden alle kaarsen. Behalve mezelf zie ik alleen twee mannen in de ruimte die van een afstand naar mij staren. Het voelt alsof ze vinden dat ik hier niet hoor, maar ze komen niet dichterbij.

Op het altaar liggen veel foto's uitgespreid. Voornamelijk van mensen in witte gewaden en hier en daar een naakte vrouw. Ze doen me denken aan heksen uit LARP-spelen die ik wel eens op tv zag. Met bloemen in hun haren en de meest vreemde kettingen om hun hals.

Als ik weer naar voren kijk lopen de mannen net de kapel uit. Buiten klinkt het geluid van een groot feest dat weer wegsterft als de deur dicht valt. Ik voel de ring aan mijn vinger trillen en beweeg kort met mijn hand door de lucht. Alle kaarsen doven tegelijk, op één na.

Rechts achterin zit een oudere vrouw die ik daar niet had gezien. Alleen háár kaars brandt nog. Ze kijkt ietwat angstig naar mij als ik naar haar toe zweef. Ik probeer haar gerust te stellen. Ze sluit haar ogen en bidt. Ik blik terug naar het altaar. Erachter neem ik mezelf waar zittend op een soort troon. Ik kijk omlaag en kan door mijn eigen lichaam heen de vloer zien ...

... Luna kijkt me kalm aan. Nefret drinkt rustig van haar cola. Erica en Lieve zijn nog niet terug dus ben ik niet zolang weggeweest. Hoelang weet mijn schat niet precies. Zij kwamen hier twee minuten geleden aanlopen toen ik hier zo zat. Ze vraagt of ik een droom had. Het zag er anders uit dan voorheen. Meer alsof ik aan het staren was, ik had mijn ogen gewoon open.

‘Het voelde ook anders,’ zeg ik, het leek niets met Ohfizja te maken te hebben. Onze twee gasten naderen en ik gebaar dat ik haar later wel alles in detail zal vertellen. Erica geeft me mijn kaart terug en Lieve kijkt uitermate blij, omdat ze een paar dingen heeft mogen kopen die niemand van haar vrienden in Nederland zal hebben. Ik ben blij voor haar. Zeker omdat ze in Amsterdam aan een nieuwe vriendengroep zal moeten gaan beginnen. Dan is het wel zo fijn iets hebben dat bijzonder is. Mijn assistente ziet dat er iets mis is en ik fluister snel dat ik net kort ben flauwgevallen. Zoals dat een paar weken geleden wel vaker gebeurde. Ze kent de verhalen en snapt dat dit niet de plek is voor meer uitleg.

We drinken allemaal een glaasje en gaan verder op onze strooptocht langs de winkels.

De meiden kopen in een speelgoedwinkel wat voor Gabriel, de kleinzoon van Maria. Luna daarna voor onze huishoudster zelf een mooie rozenhouten rozenkrans om aan de muur te hangen. Omdat Maria al vanaf de eerste dag zegt dat we er ook één bij ons in de gang moeten hebben, heeft ze er twee gekocht. Ik heb er niets mee, maar vind het prima dat die daar wordt opgehangen.

Na de lunch gaan we naar het centrum van Rome om daar verder te winkelen. Luna en ik kopen niet veel, al kijken we elkaar regelmatig aan als we iets zien waar we later wel een keer voor terug zullen komen. Zeker als het gaat om lingerie of een paar leuke erotische speeltjes die we in een etalage zien, lijkt ons dit niet het geschikte moment. Natuurlijk hebben Nefret en Lieve die winkel ook in de gaten dus vraagt onze kleine meteen of zij buiten moeten wachten.

Wel koop ik voor mezelf twee jurken en Luna vindt drie uitdagende topjes. De dag draait verder vooral om mijn secretaresse en onze dochters. Naarmate de tijd verstrijkt snapt Erica meer en meer hoe relaxt wij omgaan met alles wat er wordt gekocht en uitgegeven. Zij durft iets meer uit te zoeken. Het laatste wat we kopen is een grote koffer, want ze hebben er zeker één extra nodig om alles mee terug te krijgen naar Nederland.

Om het niet te laat te maken voor Maria gaan we niet uit eten. We rijden aan het einde van de middag terug naar huis. Gabriel ligt te slapen op de bank. Zijn grootmoeder zit ernaast een boek te lezen. De meiden kussen het jongetje wakker en geven hem zijn cadeau. Maria kijkt lachend toe hoe haar kleinzoon de speelgoed brandweerwagen uitpakt, waarna hij Nefret uitbundig omhelst als dank.

Als deze op Lieve wijst omdat het cadeau ook van haar is, lijkt hij verlegen, dan krijgt zij eveneens een knuffel. Maria dankt de meiden en krijgt dan van Luna de mooie rozenkrans. Tranen komen in haar ogen. Ze vindt dat we haar echt te veel verwennen. Als we aangeven dat we er ook één voor hier in de hal hebben gekocht, wordt ze pas echt blij en belooft ze morgen een neef van haar mee te nemen die hem meteen zal ophangen.

Erica en Lieve nemen afscheid van hen allebei omdat wij morgen al op weg naar het vliegveld zullen zijn voordat Maria hier komt om de logeerkamer in orde te maken. Zodra ze weg zijn bestellen we eten voor ons vijven. Terwijl we wachten op de levering kruipen Nefret en Lieve alweer in de jacuzzi.

Erica gaat boven uitgebreid in bad en mijn vrouw telt alle bonnetjes van vandaag bij elkaar op. Hoewel ze weet dat ik het goed zal vinden toont ze me toch het totaal van de dag: € 13.694,93.

‘Mijn bruid moet snel weer eens pokeren,’ lacht ze plagend, al weet ze best dat dat natuurlijk niet nodig is. We gaan bij de haard zitten en ik vertel haar van de droom van vanochtend. Ze zegt snel ‘sorry’ omdat ze moet toegeven dat ze dat alweer was vergeten.

Het is natuurlijk al een hele tijd niet meer voorgekomen. Ik neem haar niets kwalijk en vertel over de kapel, de foto’s en het feit dat ik wel een geest leek. We zijn beiden benieuwd of deze droom zich in meerdere episodes zal afspelen en of het weer iets zal inluiden dat we dan gaan meemaken in het echte leven. Dat is helemaal nog niet zo aannemelijk, aangezien er geen verband lijkt te zijn met de vorige dromen over Ohfizja. Behalve dat ik in de droom mijn ring om heb.

Luna denkt nog een keer na over alle details die ik heb gedeeld, staat op en steekt een paar meter verderop een kaars aan. Ik activeer mijn ring met een kus en zwaai met mijn hand, de kaars gaat inderdaad meteen uit.

‘Het is verbonden,’ zegt Luna stellig. Ze is ervan overtuigd dat deze droom een voortzetting is van mijn verhaal omdat het nu alweer een nieuwe kracht aan mij heeft geopenbaard. Ik zwaai nog een keer. De kaars gaat weer aan. Dat deed ik zelfs nog niet in mijn droom.

‘Velen zullen haar vrezen ...’ mompelt Luna de tekst van Ohfizja, terwijl we praten over de vrouw die zo bang voor me was. Ik zou wellicht ook bang zijn als ik de geest van iemand die ik daar verderop zie zitten, op me af zou zien komen. Misschien zijn die twee mannen daarom wel gauw vertrokken. Vooralsnog kunnen we niet meer dan afwachten of er een tweede droom komt.

We gaan samen de tafel dekken. De dochters komen in bikini terug naar binnen en gaan alvast zitten. Terwijl ze praten met Luna, loop ik naar boven om te kijken of Erica in bad niet in slaap gevallen is. Ik klop zachtjes op de deur van de badkamer. Gevolgd door een iets hardere klop.

‘Jaahaa,’ hoor ik de ongeduldige stem van een moeder die denkt dat haar dochter op de deur klopt. Ik kijk om de hoek en zie haar in bad zitten met een nat doekje op haar ogen. Hoewel het bad duidelijk eerst schuim heeft gehad, is dat grotendeels verdwenen. Ik loop naar het bad en kijk naar het lijf van mijn trouwe vriendin.

Van mantelpakje tot naakt in vier dagen, denk ik lachend in mezelf.

‘Wat is er, Lief?’ vraagt Erica aan haar dochter. Ik zeg niets, kniel naast het bad en geef haar een kus op haar lippen.

‘Dank je, schat,’ glimlacht ze, ‘is het eten er al?’ Omdat ik niks zeg tilt ze het doekje op van één van haar ogen. Verschrikt kijkt ze naar mijn lachende gezicht. Dan mompelt ze iets van dat ik echt steeds meer op mijn moeder lijk en legt het doekje weer terug op haar ogen.

Ze heeft er duidelijk geen moeite mee dat ik haar zo zie. Ik fluister dat de tafel is gedekt. Het eten kan elk moment hier zijn. Daarna geef ik haar een lange kus. Deze keer beantwoordt ze hem en tevreden loop ik de badkamer uit, terug naar beneden. Mijn oude secretaresse is nu definitief een hartsvriendin.

‘Heb jij mijn moeder gekust?’ vraagt Lieve in het Engels, zodat Nefret en Luna het antwoord kunnen verstaan. Mijn echtgenote heeft een weddenschap met de twee meiden. Zij voelde dat ik Erica kuste. De tieners hadden gegiecheld en het niet geloofd. Ik vraag waar ze voor hebben gewed. Nefret zegt dat ze met Lieve moet kussen als Luna gelijk heeft. Anders zal Luna mij een tongzoen moeten geven. Ik schiet in de lach.

‘In dat geval,’ zeg ik langzaam, de spanning opbouwend, ‘zullen jullie elkaar moeten zoenen, net zoals jullie gisterenavond deden nadat jullie naar Luna en mij keken.’ Lieve kleurt rood tot ver achter haar oren. Nefret, die ons inmiddels al iets beter begrijpt, ligt helemaal in een deuk. Erica’s dochter vraagt voorzichtig hoe ik dat kan weten, maar ik zeg dat ik zelf ook jong ben geweest en het bovendien niets is om zich voor te schamen.

Luna gaat met haar armen over elkaar naast de twee staan om goed te kunnen kijken of het als kus wel echt genoeg is. De eerste kus is veel te voorzichtig. Deze wordt afgekeurd. De tweede lijkt er al meer op. Dan pakt Nefret die in haar jonge pleegmoeder een goed voorbeeld heeft hoe je brutaal moet zijn, het gezicht van Lieve teder tussen haar beide handen. Ze geeft haar vriendin een echte lange kus.

Deze bloost nu nog roder. Ze beantwoordt de kus echter wel, met overgave. Ze vinden elkaar echt lief. Even later komt Erica naar beneden lopen. Hoewel er niet meer gekust wordt ziet ze het rode hoofd van haar dochter en kijkt verbaasd van de één naar de ander.

‘Ze verloren een weddenschap,’ verklaart mijn vrouw kort.

Wanneer mijn trouwe assistente zo onnadenkend is om te vragen waar de weddenschap over ging, pakt Luna ook Erica's gezicht tussen haar handen en kust mijn secretaresse vol op haar mond, voor ruim tien seconden. Ze wordt nu bijna net zo rood als Lieve. Nefret kijkt met ondeugende ogen naar mij en geeft me een knipoog. Ze houdt al net zoveel van klieren als mijn echtgenote.

'Ik ben blij dat we morgen naar huis gaan,' plaagt Erica, al weet ik zeker dat ze dat niet meent. Als ze Nefret moeilijk ziet slikken fluistert ze er meteen 'sorry' achteraan, slaat een arm om haar heen en belooft dat het echt een grapje was. Ons meisje knikt. Ze stottert dat ze Lieve echt zal missen. Erica kust Nefret op haar voorhoofd en haar dochter gaat heel dicht naast Nefret zitten. Ontroerend om te zien hoe close ze zijn geworden. Ik geef mijn assistente over de tafel heen een kushand. Ze straalt en voelt zich deel van de familie, wat ze ook is. Luna zit weer naast me en gooit zoals gebruikelijk weer olie op het vuur.

'Ik neem je niets kwalijk schat,' vergeeft ze speels mijn misstap, 'je secretaresse heeft de perfecte lippen om te kussen.' Erica wil lachend een opmerking terug maken als de gong bij de voordeur gaat.

'Gered door de bel,' roept Luna en ze rent naar de gang. Wanneer ze terugkomt met ons eten zit iedereen keurig aan tafel.

'Kun je het wat gezelliger maken, schat?' vraagt Luna, terwijl ze op de kaarsen wijst die midden op tafel staan. Ik steek mijn tong naar haar uit, maar vind het niet vervelend dat ze me voor het blok zet. Ik zwaai met mijn hand en de drie kaarsen gaan meteen aan.

Nefret klapt enthousiast in haar handen en Erica kijkt bezorgd naar haar eigen dochter. Zelf weet ze wel wát van mijn krachten. Voor Lieve zijn het voornamelijk goocheltrucs die ik doe. Gelukkig ziet ze dit ook zo, ze applaudisseert.

'Je moet naar Las Vegas gaan,' oppert de veertienjarige Nederlandse bewonderend. Ik zeg dat ik daar vast wel eens heen zou willen voor iets anders, niet om op een podium te staan. Nefret fluistert iets in het oor van haar vriendin die meteen weer rood kleurt.

'Nee Nefret, ook niet alleen voor seks!' lach ik en Luna geeft haar pleegdochter een mep op haar bikinibroekje. Streng zegt ze erbij, dat als onze stoute meid niet ophoudt, ze zonder kusje van Lieve naar bed moet vanavond. Daarvan schiet de Nederlandse tiener opnieuw in de lach en zo blijft de sfeer heerlijk ontspannen met plagerijtjes over en weer.

Het eten is heerlijk en als Erica en ik samen alle vaat naar de keuken brengen en afruimen, zitten de drie op de bank bij de TV.

‘Je bent een goede moeder, net als jouw moeder,’ zegt Erica tijdens het inruimen van de vaatwasser. Ik denk na. De band met mijn moeder was inderdaad fijn toen ik jonger was. Deze is pas minder geworden nadat ik Patrick had leren kennen.

Niet dat ik hem dat kwalijk neem, maar ik ben toen veranderd. Mijn moeder niet. Nu lijkt ik weer meer op wie ik was als kind. Met een spontaniteit die ik herken in Luna, Nefret en Lieve. Er is geen spijt over mijn leven met Patrick, integendeel. Toch voelt het alsof ik ruim vijftien jaar van mijn leven niet mezelf ben geweest. Erica ziet me denken en blijft bij me in de keuken. Ze slaat een arm om me heen.

Ze fluistert dat Patrick een hele goede jongen was. Luna is echter wat ik nodig heb en nu kan ik meer mensen om me heen gelukkig maken dan me met hem ooit gelukt zou zijn. Dat is precies wat ik doe. Dat ziet ze elke dag opnieuw. In Luna, in Nefret, in haar dochter, in zichzelf, in Maria, in mijn moeder, in Elena en Nailah, in Lucio, mijn opa, de lijst gaat maar door. Het voelt dubbel, geef ik toe. Hoe gelukkig ik nu ben, zeker met Luna, voelt soms alsof ik Patrick tekort doe. Toch is en blijft hij een man waar ik echt van hield. Erica knikt.

‘Soms is dat waar je van houdt niet per se dat wat goed voor je is,’ zegt ze. Het is een goed teken dat hij zo diep in mijn hart zit. Die liefde was echt en mag ik best blijven koesteren. Deze nieuwe liefde geeft mij echter een rijkdom in mijn leven die veel verder gaat. Ze slaat haar armen om me heen en veegt de paar tranen die over mijn wangen rollen weg.

Ze voelt op dit moment meer als een moeder voor me dan als een vriendin. Ze zit qua leeftijd ook dichterbij mijn moeder dan ik bij mijn vrouw. Ik kijk haar aan, dank haar één laatste keer voor al die jaren steun en alle komende jaren vriendschap.

Daarbij kus ik haar. Vol liefde. Zoals een dochter haar moeder kan kussen, in oprechte aanbidding en dankbaarheid. Ze voelt de waarde van de kus en accepteert hem met heel haar hart. Ik kus mijn speciale ring, maak mijn betraande ogen weer helder. Erica schudt haar hoofd. Ze kan niet helemaal bevatten wat ik allemaal doe.

Ik vraag haar of ze nog één van mijn krachten wil ervaren. Dat wil ze wel. Ik projecteer iets in haar hoofd: de kussende Lieve en Nefret van een uurtje geleden.

‘Dank je,’ zegt ze en snapt nu beter wat Lieve voelt voor onze dochter. Terug in de kamer zien we Lieve slapen met haar hoofd op schoot bij Luna die zelf, rechtop zittend, eveneens slaapt. Nefret die als enige wel wakker is, geeft ons een knipoog. Ik pak een deken uit de kast in de gang en dek de twee toe, waarna mijn dochter met ons meegaat naar boven. Bij de deur van haar slaapkamer kus ik Erica nog een keer en Nefret doet hetzelfde. Erica aait over haar bol.

Als de kamerdeur dicht gaat lopen we samen naar mijn slaapkamer en laat ik haar bij mij in bed kruipen. Ze nestelt zich in mijn armen tegen mijn naakte lijf aan en valt snel in slaap. Door het glazen dak zie ik de sterren. Ik luister naar de stilte in het huis ...

... ik kus de biddende vrouw op haar voorhoofd voor ik terug zweef naar mijn eigen lichaam. Rustig neem ik erin plaats, open mijn ogen, sta op en kijk omlaag. Blijkbaar weer mens en ik leef in elk geval nog steeds. De biddende vrouw kijkt me aan en ziet me opstaan. Ze valt op haar knieën en slaat een soort van kruis. Ik loop naar haar toe. Mijn voetstappen klinken hol in de verder lege kapel.

Nu pas herken ik de moeder van Luna. Ze is geschrokken omdat ze dacht dat ik dood was. Ik neem haar in mijn armen en stel haar gerust. Ze fluistert dat een grote macht mij beschermt, dankt de zielen die me omringen. Om me heen kijkend zie ik geen engelen.

Wat ze behalve mijn geest heeft gezien weet ik niet, maar ik zeg dat ik inderdaad ben gezegend met een goddelijke kracht. Luna's moeder buigt haar hoofd. Toch staat ze me toe haar overeind te helpen. Ik geef haar nog een kus op haar voorhoofd. Haar ogen worden warm en gelukkig. Terwijl zij gaat zitten loop ik naar de uitgang om de kapel te verlaten. Nog één keer draai ik om en zie de foto's op het altaar liggen.

Ik raap ze bij elkaar en open de deur naar buiten. Het kabaal van het feest verstomt als ik naar buiten stap. Ik hoor mijn eigen ademhaling ...

zondag 7 juni

... Luna en Lieve liggen bij ons in bed. Ze zijn gedurende de nacht ook naar boven komen lopen. Toen Nefret niet op haar kamer was heeft Luna het meisje meegenomen naar onze slaapkamer, waar ze bij ons zijn gekropen. Lieve vond het heel spannend. Zeker omdat ze zag dat ik naakt was en Nefret zo goed als.

Zelf heeft ze toch een T-shirtje aangehouden, maar Luna is uiteraard wel gewoon naakt achter haar gaan liggen. Mijn lief heeft een arm om haar heen. De twee meiden tussen ons in liggen met hun gezichtjes vlakbij elkaar.

Ik zie de ogen van mijn vrouw opengaan, ze beginnen zoals elke morgen meteen te stralen naar mij. Voorzichtig schuiven we allebei achteruit het bed uit en lopen naar elkaar toe bij het voeteneind. Na een kus kijken we naar de twee op onze plek.

Luna maakt er een foto van met haar mobiel die ze doorstuurt naar Erica. Mijn secretaresse staat beneden al het ontbijt klaar te maken. Er komt meteen een hartje terug. De Italiaanse gaat de douche in. Ik loop in mijn badjas eerst naar beneden. Op de klok naast de wenteltrap zie ik dat het acht uur is. We hebben tijd genoeg. Zij moeten pas om half drie inchecken, waarna mijn moeder ruim een uur later landt.

In de keuken verwelkomt Erica me met een kus. Ik kan een glimlach niet onderdrukken. Het is heerlijk om deze band met haar te hebben. We zitten net samen aan de koffie als Luna naar beneden komt. Haren in een handdoek gewikkeld, ook slechts gekleed in een badjas.

‘Eindelijk!’ zegt ze. Terwijl ze koffie neemt vertelt ze dat ze ongesteld is geworden. Hoewel ik de opluchting snap moet ik toch even slikken. Mijn lief komt van achteren tegen me aan staan en slaat haar armen om me heen. Ze weet dat ik na ons avontuur in Egypte ervan overtuigd ben dat ik nooit meer ongesteld zal worden en onvruchtbaar ben. Bij haar zou het alleen een pauze zijn. Dat is nu dus inderdaad gebleken. Ik ben blij voor ons allebei. Als we ooit zelf kinderen willen, kan zij ze in elk geval wel krijgen.

‘Lucio zal dit ook fijn vinden om te horen,’ zeg ik om aan te geven dat ik echt blij ben. Mijn lief grinnikt en schrijft het meteen aan de prins. Het antwoord laat niet lang op zich wachten en is zeer opmerkelijk. Luna toont me de berichten van zowel de prins als van zijn zus. Nailah en Elena zijn vandaag allebei tegelijk eveneens ongesteld geworden. De drie vrouwen lopen synchroon!

Ik concentreer me op alle vier en zendt de gedachte in hun hoofd dat ik dan fijn eens per maand de prins een paar dagen helemaal voor mij alleen heb. Hij stuurt me meteen een duim omhoog en een hartje. De andere drie zeggen tegelijk dat er geen enkele reden is om hen in die dagen seksueel te verwaarlozen.

Erica die niet alles kan volgen, kijkt ons vragend aan. Ik leg kort uit wat er aan de hand is.

‘Waarom wilde ik dit weten?’ vraagt ze zich af en loopt lachend naar boven om verder te gaan met pakken en te kijken of haar dochter nog slaapt. Op de trap komt ze Lieve en Nefret tegen. Beiden in een badjas met natte haren. Ik zie dat ze inderdaad samen gedoucht hebben.

Erica beseft dat duidelijk ook, hoewel ze er net als ik niets van zegt, ze loopt stralend verder naar boven. De twee geven allebei zowel mij als Luna een kus en gaan vervolgens voor zichzelf ontbijt pakken. Waarbij ze elkaar vaker aanraken dan Luna en ik deden tijdens die eerste dagen in Rome. Dat is pas een maand geleden. Nu al voelt het alsof mijn schat er altijd al was. Ik kijk naar haar. Ze zit te klieren met haar vrienden in de chat.

Ik ga achter haar staan. Ik kus haar nek en fluister dat ik van haar hou. Dat ik oprecht hoop dat de prins haar ooit een kind zal schenken. Ze knikt haast onmerkbaar, maar ik voel aan alles dat ze dat ook wil. Ze legt de telefoon weg en draait zich om.

De zoen stopt pas weer als Nefret opzettelijk luid haar bord op de tafel tegenover ons zet. Luna lacht met vochtige ogen die glimmen van geluk. Kalm draait ze zich om naar de twee tieners en zegt dat ze zelf ook gewoon meer moeten gaan zoenen als ze niet willen kijken als wij het doen. Lieve bloost al minder dan gisteren en durft zelfs te zeggen dat ze dat een uitstekend plan vindt. Ik zie hoe ze onder tafel in de hand van Nefret knijpt. Na mijn schat een laatste kus in haar nek te hebben gegeven, ga ik naar boven om te douchen.

Hier denk ik niet meer aan het kind van Luna en Lucio, maar aan het feit dat ik mijn lief nog niet van de tweede droom heb verteld. Ik weet waarom. Haar huilende moeder zou haar ongerust kunnen maken. Toch kan en wil ik deze dromen niet voor mezelf houden, zelfs niet delen ervan achterhouden. Als ik me na het douchen sta aan te kleden kijk ik naar het kristal op de kaptafel van Luna.

De pyramide met driehoekige basis welke symbool staat voor onze groep van vijf. Haar robijn binnenin gloeit. Ik sluit mijn ogen en zie hoeveel energie ze onverminderd naar mijn bovenste hoek stuurt. Natuurlijk ook wel naar de drie onderste hoeken, onze vrienden zijn ons dierbaar, toch is het niet te vergelijken met wat ik krijg.

Ik stuur een gedachte in haar hoofd met de vraag om naar boven te komen. Met een ietwat bezorgde blik komt ze aanrennen.

Op deze manier heb ik haar nog nooit geroepen. Ik pak haar hand vast en we gaan samen op bed zitten. Rustig vertel ik haar over de droom van vannacht.

‘Het spijt me dat ik daarmee tot nu gewacht heb.’ Luna zegt dat ze dat helemaal begrijpt, want het voelt inderdaad moeilijk, te weten dat haar moeder hilde en bang voor mij was. Althans voor mijn geest.

Ze stelt me meteen gerust door te zeggen dat we niet op de zaken vooruit moeten lopen. Er kunnen honderd redenen zijn. We weten veel te weinig over deze nieuwe droom. Misschien wil het alleen zeggen dat haar moeder bang is voor mijn krachten. Dat zou goed kunnen. Vandaar dat we haar ouders nog bijna niets daarover hebben verteld. Mijn Italiaanse zegt dat ze blij is met haar sterke bruid. Ze vindt het lief dat ik haar wilde beschermen. Ze wil dit graag allemaal samen doen. Net als het eerste avontuur.

‘Denk je dat deze dromen weer een avontuur inluiden?’ vraag ik haar. Ze knikt. Ze wist het al zeker bij de eerste droom. Nu er een tweede is geweest, is ze helemaal overtuigd. Het zal iets met die foto’s te maken hebben. Want die graaide ik nog snel mee. Wel zonder naar het altaar toe te lopen, analyseert mijn schat verder. Ik kan me niet voorstellen dat dit krachten zijn, welke ik ook zal kunnen gaan ontwikkelen. Luna vraagt zich af waarom dat niet mogelijk zou zijn.

Het is niet vreemder dan kristal fragmenten uit een massieve kubus te halen of die fragmenten samen te voegen. Daar heeft ze zeker een punt. Een aantal van de krachten die ik zelden of nooit gebruik zijn inderdaad minstens zo absurd, onverklaarbaar en onwaarschijnlijk als het op afstand een foto naar me toe halen.

Misschien moeten we met mijn krachten meer gaan oefenen. Dat vindt Luna een goed plan. We spreken af om dat zeker op te pakken, zodra mijn moeder weer weg is. Wanneer we samen met onze drie vrienden weer terug zijn in Rome.

Dan horen we beneden het gerinkel van glas. Ik schrik, maar Luna schiet meteen in de lach.

‘Of je kunt nu al oefenen,’ grinnikt ze. We lopen snel naar beneden. Een geschrokken Lieve staat bij de vaatwasser met enkele scherven van wijnglazen in haar hand. Verschrikt kijkt ze op als Luna en ik de keuken in rennen. We stellen haar meteen gerust dat er niets ergs is gebeurd. Ik vraag of zij zelf okay is en pak voorzichtig de scherven van haar over.

Ze heeft alleen een klein sneetje in één van haar vingers. Nefret zegt dat ze wilden helpen door spullen in de vaatwasser te zetten, waarbij de twee glazen zijn gevallen. Ik voel dat het slechts de halve waarheid is, al ga ik er niet eens naar kijken. Ze zullen wel een beetje gestoeid hebben. Luna dept het bloed van haar vinger. Erica komt binnen en vraagt wat er is gebeurd. Mijn hoofd schuddend zeg ik dat er alleen wat glazen zijn gesneuveld. Niets aan de hand. Haar dochter kijkt nog steeds van slag. Ik vraag of ik haar weer mag laten lachen. Ze kijkt me verbaasd aan.

‘Hoe dan?’ vraagt ze. Ik neem haar hand over van Luna en bekijk het sneetje. Het is niet groot, wel diep. Het bloeden zal niet snel stoppen.

‘Hier helpt zo’n doekje niet tegen,’ zeg ik tegen mijn vrouw die me een knipoog geeft. Erica en Nefret kijken gespannen toe.

Ik kus de vinger van Lieve, waardoor de snee helemaal verdwijnt. Vol ongeloof kijkt ze naar haar vinger. Dan naar haar moeder die tranen in haar ogen heeft. Vervolgens kijkt ze naar Nefret die haar trots toelacht.

‘Nu ben je echt familie,’ zegt Luna. Ze geeft Lieve een knuffel: ‘En dit is een familie geheimpje, okay?’ Het meisje omhelst Luna en geeft Nefret zelfs een lange kus, gewoon waar iedereen bij is. Vervolgens omhelst ze haar moeder die slechts gelukzalig kan glimlachen.

‘Dank je,’ fluistert Erica me toe, waarna ze met haar dochter terug naar boven loopt om het inpakken eindelijk af te maken.

‘Nu weet ze dat het niet slechts trucs zijn,’ zegt Nefret, terwijl ze Luna helpt met het opruimen van de scherven. De glazen ga ik niet maken. We kopen gewoon een paar nieuwe. Als ik de keuken verlaat hoor ik onze dochter achter me aan Luna toevertrouwen dat het haar schuld was dat Lieve de glazen liet vallen.

Ze had haar vriendin besloten en van achteren ineens in haar nek gekust, zoals ze ons vaak zag doen. Haar vriendin was zo geschrokken dat ze de glazen had laten vallen. Luna stelt haar nogmaals gerust dat die paar glazen echt niet uitmaken. Belangrijker is of Lieve die kus in haar nek wel lekker vond. Dat weet Nefret niet, zij in elk geval wel.

Onze laatste lunch met zijn vijven is feestelijk. De twee tieners kunnen amper van elkaar afblijven. Erica doet net als wij alsof ze niets ziet. Ze gunt hen hun momentjes. Luna heeft een afscheidscadeau voor onze gasten. Bij haar bevriende juwelier heeft ze hangertjes laten maken.

Een miniversie van ons kristal aan een zilveren ketting, maar dan wel zonder robijn erin. Het was eerst alleen bedoeld voor Nefret, omdat zij als onze dochter niet deel is van onze speciale groep rondom de prins, maar wel dicht erbij zit. Al snel werd duidelijk dat onze tweede cirkel snel groter zal worden en heeft Luna er veel meer besteld. Ze wil er bijvoorbeeld ook Carlo, haar studievriend die onze fotograaf op ons huwelijk was, één geven op zijn verjaardag volgende maand.

Nu krijgen Lieve en Nefret de eerste twee. Ze mogen hem bij elkaar omhangen, waarna ze de ander bedanken met een kus. Ze slaan Luna bijna over totdat Erica er wat van zegt. Tot slot krijgt Erica er ook nog één. Die van haar is iets groter. Zij bedankt Luna wel meteen met een tedere kus. Mij geeft ze alleen een knipoog. Dat is meer dan voldoende. Het taxibusje is inmiddels gearriveerd.

Met twee koffers meer dan waar ze een week geleden mee aankwamen, stappen we met zijn allen in. Erica en ik zitten naast elkaar en gebruiken deze tijd om te bespreken hoe ze welk deel met wie gaat regelen op het werk. Ik beloof haar, om samen met mijn moeder, mijn vader morgen te bellen. Zodat hij alvast op de hoogte is. Daarna kan ze alles in orde gaan maken omtrent onze nieuwe samenwerking en hun verhuizing naar Amsterdam.

Omdat ik niet weet hoe goed ik de komende tijd bereikbaar zal zijn, zal ik mijn moeder machtigen om in mijn plaats zaken te tekenen mocht ze snel iets willen regelen.

‘Als laatste,’ hetgeen Luna en ik al eerder deze week bespraken, ‘de kosten voor de studie van Lieve zijn ook voor ons.’ Ze is nu tenslotte net als zij zelf een beetje familie. Een laatste keer moet Erica vechten om haar tranen binnen te houden. Ze kust Luna en mij nogmaals. Haar leven zal van nu af aan zo anders worden. Nieuwe baas, nieuwe stad, nieuw huis ... en alles wat haar dochter begeert.

Bij de incheckbalie wordt er flink geknuffeld en gehuild. Vooral Lieve en Nefret hebben het zwaar, al zijn ze toch ook blij. Ze weten dat ze elkaar snel weer zullen zien. Als onze gasten door de pascontrole lopen sturen de meiden elkaar een kushand. De onze kruipt daarna weg in de veilige armen van Luna. We blijven een poosje zitten op hetzelfde bankje totdat ze gekalmeerd is. Daarna lopen we naar de aankomsthallen om te wachten op mijn moeder. Dat duurt nog wel even dus drinken we nog wat.

Op aandringen van Nefret die weet dat Luna haar niets kan weigeren wanneer ze verdrietig is, gaan we naar McDonalds waar ze een grote milkshake neemt. Wij nemen hetzelfde en het is lang geleden dat ik zo'n beker heb gehad. Hier geldt eigenlijk hetzelfde, het is als met dat karaoke restaurant van gisteren. Lang niet zo erg als ik mezelf altijd heb wijsgemaakt. We gaan hier dus als familie vaker van genieten.

Op de schermen in de hal zie ik dat het vliegtuig van mijn moeder tien minuten vertraging heeft. We hoeven ons niet te haasten en lopen rustig naar de juiste uitgang. Nefret koopt zelf gauw een roos die ze aan mijn moeder wil geven. Hoewel ik weet dat mijn moeder helemaal niet van bloemen houdt is het gebaar zo lief, dat ik zeker weet dat ze dit net als ik zal waarderen. We kijken naar de mensen die uit dezelfde uitgang komen lopen als mijn moeder zo meteen.

Uiteraard klinken er Nederlandse stemmen. Eindelijk verschijnt ze tussen de schuifdeuren. Ik voel een warme blijdschap om haar weer te zien. Hoewel het nog maar een kleine week geleden is en ik voorheen haar maandenlang niet zag, ben ik echt intens blij dat ze er is. Ze loopt eerst naar onze Nefret toe om haar een lange omhelzing te geven en een extra kus als ze de roos van haar krijgt. Daarna kust ze Luna op haar lippen, net iets langer en intiemer dan wellicht normaal is voor een schoonmoeder en -dochter.

Eindelijk komt ze naar mij. Haar ogen stralen net als ik weet dat die van mij doen. In Caïro hadden we niet veel tijd samen. Nu hebben we dat wel. Bovendien zie ik dat zij net zo blij is om haar dochter terug te hebben dan ik ben om weer een sterke band met mijn eigen moeder te krijgen. Ze kust me. Liefdevol. Minutenlang kijken we in elkaars ogen, terwijl onze lippen niet meer loslaten.

Luna komt tegen ons aan staan, fluisterend dat ze van ons houdt. Ze weet hoe bijzonder dit moment voor ons is. Zelfs Nefret komt bij ons staan en slaat haar armen om ons drieën heen. Zo staan we een hele tijd van elkaar te genieten. Ons helemaal niets aantrekkend van de vele aanwezigen die verbaasd staan te kijken. Mijn tranen vloeien nu inmiddels onophoudelijk en mijn moeder proeft ze op haar mond.

'Sorry,' zeg ik zachtjes als onze lippen loslaten. Ik weet dat ze begrijpt wat ik daarmee bedoel. Ik heb haar gemist. Maar wat ik veel erger vind, zij heeft mij moeten missen.

Een kwartier later lopen we samen naar de uitgang waar we een taxi naar huis nemen. Ik zit veilig tussen mijn moeder en Luna in.

Nefret zit tegenover ons en straalt met ons mee. Onderweg wil ik mijn moeder vragen om straks samen met mij papa te bellen. Ze schudt haar hoofd.

‘Ik heb al verteld dat je weggaat,’ fluistert ze en kust me nogmaals.

Thuis staat Maria ons op te wachten. Ze toont ons trots de rozenkrans die haar neef heeft opgehangen. Ze stelt zich beleefd voor aan mijn moeder, waarna ze ons samen een fijne avond wenst. Nefret toont mijn moeder haar kamer voor de komende dagen. Luna gaat met mij alvast op het grote balkon zitten.

‘Ik hou van je moeder,’ zegt ze zacht, terwijl ze in mijn handen knijpt. Ze voegt eraan toe dat ik zoveel op haar lijkt dat ze nu al weet hoeveel ze over vijftientig jaar nog steeds van mij zal houden. Ik kan slechts bevestigen dat ik veel meer op mijn moeder lijkt dan ik zelf ooit heb ingezien of voor mogelijk heb gehouden. Als kind was ik helemaal gek op haar. Toen ik studeerde en erna, zag ik haar toch meer als een erop los levende hippie, niet als een serieuze volwassene. Nu wil ik niets liever dan net zo vrij leven als zij dat altijd gedaan heeft. Ze is een voorbeeld geworden.

Om dat ‘hippie-beeld’ een beetje meer te bevestigen komt ze, samen met onze pleegdochter, in bikini de trap aflopen om in de jacuzzi te klimmen. Druk met elkaar kletsend in het Arabisch. Zonder zich er iets van aan te trekken dat wij er ook zitten. Ik kijk naar Luna. We hebben geen woorden nodig en tien seconden later klimmen we bij hen, naakt. Nefret draait met haar ogen om aan te geven dat haar pleegouders weer overdreven frivool doen.

Dan schiet ze in de lach omdat mijn moeder inmiddels haar bikinitop over haar hoofd het terras op gooit. Onze dochter zucht en knoopt die van haar ook los. Nog steeds ietwat schuchter af en toe, maar al goed gewend aan hoe we hier met elkaar omgaan. Mijn moeder slaat een arm om haar heen en kust haar op de wang.

Nefret nestelt zich dicht tegen haar aan en rust met haar hoofd op één van haar pleegoma’s borsten. Ik besef dat het al lang geleden is dat ik mijn moeder zo heb gezien, terwijl we af en toe samen in bad gingen toen ik jonger was. Zelfs tot vlak voor ik Patrick leerde kennen, toen ik net iets ouder was dan Nefret nu. Ze geeft me een knipoog. Ik merk dat ik een beetje bloos en onderdruk het gevoel dat ik het zelfs prettig lijkt te vinden om naar haar naaktheid te kijken.

Zoals altijd is Luna wat brutaler. Ze geeft mijn moeder een compliment over haar mooie lijf. Als ze niet met haar dochter getrouwd zou zijn had ze zeker een poging gewaagd om haar te versieren.

‘En het zou je gelukt zijn,’ glimlacht mijn moeder, waardoor Nefret begint te giechelen. Toch wat verbaasd kijk ik naar het geflirt tussen mijn eigen moeder en mijn echtgenote. Net als naar het plezier dat onze kleine meid heeft om naar dat spel te kijken. We zwijgen. Ik sluit mijn ogen om de energie tussen ons te zien. Er is niets om me zorgen over te maken. Ja, er is oprechte aantrekkingskracht tussen die twee, toch stralen beiden vooral liefde en verlangen uit naar mij. Ik voel dat ik meer bloos nu ik de intensiteit van mijn moeders verlangen zie naar intimiteit met mij. Niet per se seks, zoals het verlangen dat ik van Luna wel voel, maar wel fysieke intimiteit. Ik zucht ...

... de mensen kijken vol ongeloof als ze me naar buiten zien komen. Alleen Luna niet. Mijn schat zit aan de zijkant van het feestgedruis met een dame in een lang wit gewaad te praten. Ze lacht breeduit als ze me over de schouder van deze dame ziet. Hier en daar beginnen mensen te klappen en te zingen.

De twee mannen die ik eerder in de kapel zag staan komen met een stoel aangelopen en bieden me aan te gaan zitten. Eén van de twee heeft een stethoscoop om zijn nek hangen. Als een dokter luistert hij daarmee naar mijn hart. Hij bevestigt aan de menigte dat ik niet meer dood ben. Hoewel ik hem natuurlijk versta, probeer ik te achterhalen welke taal hij spreekt, want het klinkt niet bekend. Luna staat inmiddels voor me. Ze klimt bij me op schoot, net als ik volledig naakt. Geen wit gewaad zoals de meeste anderen. Zowel mannen als vrouwen.

Eventjes denk ik terug aan de jongeren in de cirkel in mijn vorige reeks dromen. Deze mensen zijn echter allemaal veel ouder, de meesten ook ouder dan ik. Toch gaat er eenzelfde soort adoratie naar Luna en mij van hen uit. Gecombineerd met eenzelfde soort vrije, erotisch geladen stemming als toen. Af en toe komt één van hen op ons af en streelt Luna of mij kort ...

... haar handen strelen langs de welvingen van mijn borsten. Met een glimlach open ik mijn ogen om in het blij gezicht van mijn moeder te kijken. Ze kust me zachtjes en zegt dat Luna en Nefret zo terug zullen zijn. Ik kijk in mijn eigen ogen als ik haar zie en voel haar hand nog steeds mijn borsten aanraken.

Iets in me wil haar wegduwen, waarvan ik voel dat dat de oude Juliette is. Julia geniet van deze aandacht van haar moeder. Zonder er erg in te hebben buig ik me naar haar toe om haar te zoenen. Geen kus tussen moeder en dochter, een echte zoen zoals ik die aan Elena of Nailah kan geven. Met oprechte passie. Haar antwoord is minstens even intens.

Als ik haar verward weer los laat staan Luna en Nefret met allebei een brede grijns naast de jacuzzi te kijken. Beiden met een dienblad vol eten.

‘Ze kan lekker kussen hè?’ grinnikt Luna. Zelfs Nefret knikt vurig ‘ja’. Ze leggen me uit dat, terwijl ik sliep, ze met zijn drieën elkaar wat beter hebben leren kennen en dat dit volgens mijn moeder het beste kan met een kus.

‘Geen zorgen,’ fluistert mijn moeder in het Engels zodat de anderen het kunnen volgen, ‘dit is liefde, geen seks.’

Ze zegt dat ze geleerd heeft om in een liefdevolle relatie elkaar met passie te kunnen kussen, zonder dat dit dan seksueel gaat aanvoelen. Daarom kan ze ook zonder gêne met Nefret kussen. Daarmee is de band tussen ons vieren nu intiemmer en intenser dan deze was, zonder dat het ongemakkelijk wordt. Ik denk na over haar woorden en ben het met haar eens.

Zonder te weten waarom, deed ik datzelfde al bij Nefret in Egypte. Haar kuste ik vaak, zonder bijbedoelingen. Dat heeft onze liefde voor elkaar sterker gemaakt. Ik heb nu, denk ik, meer vragen aan mijn moeder over haar en haar leven, dan mijn moeder aan mij over de afgelopen maand.

‘We hebben meer dan een week nodig,’ zucht ik. Luna is het daar mee eens, net als mijn moeder die zegt dat we wel een jaar zouden kunnen bijkletsen. Alles op zijn tijd. We hebben geen haast. Deze band gaat nooit meer weg. Die woorden maken me gelukkiger dan ik haar kan uitleggen. Blijkbaar straal ik dat echter uit want met tranen in haar ogen lacht ze naar me.

‘Welkom terug, July,’ zegt ze met een brok in haar keel. Dan draait ze zich naar Luna om haar nog één keer vanuit het diepst van haar ziel te bedanken voor wat ze voor en met me gedaan heeft.

‘Je hebt me mijn dochter teruggegeven,’ zegt ze en kust mijn vrouw minstens vijf keer. Ook haar kleindochter krijgt knuffels en kussen, waarna we van elkaar genietend, zwijgend eten.

Als het op is vraagt Nefret of ze alvast naar haar kamer mag, hoewel het pas een uur of acht is. Ze wil met Lieve gaan chatten. Ze geeft ons allen een kus en fluistert in het Arabisch in het oor van mijn moeder dat ze in onze familie gelukkig is. Deze antwoordt dat dat helemaal wederzijds is en geeft haar een klein kusje op haar neus voor ze uit het bad klimt. Wij besluiten haar voorbeeld te volgen.

Met alleen wat badjassen aan gaan we binnen met zijn drieën op de bank zitten. Luna haalt wijn en hapjes uit de keuken. We beginnen aan het uitgebreide bijpraten waar we al zolang naar verlangen.

Op haar verzoek begint mijn moeder, zodat het verhaal een beetje chronologisch blijft. Ze vertelt over hoe ze in haar studententijd, toen ze mijn vader al kende, steeds meer geïnteresseerd raakte in esoterie en dergelijke. Ze heeft zich zelfs op een gegeven moment aangesloten bij een heksenkring en is daar ingewijd. Meteen moet ik denken aan mijn dromen, net als Luna blijkbaar, want ik zie haar even naar mij kijken. Ook mijn moeder ziet het en glimlacht. We weten alle drie dat dat zo meteen wel komt.

Toen haar vader haar na het overlijden van zijn vrouw vroeg om haar moeders rol over te nemen in een spiritueel avontuur, heeft ze geen seconde getwijfeld en ja gezegd. Toen pas kwam ze erachter dat haar moeder, oma dus, zelf eveneens een heks was, geïnteresseerd in de vrouwelijke kant van spiritualiteit. Achteraf heeft zij er spijt van dat ze nooit over dit soort zaken met haar eigen moeder heeft gesproken. Ze leefden veel te veel naast elkaar.

Ik kijk haar aan wetend dat ze hetzelfde denkt als ik. Net als Luna die van ons allebei een hand vastpakt om er zachtjes in te knijpen. Maar, zo vervolgt ze, hoewel het avontuur haar spiritueel sterker maakte, is ze nooit in staat geweest het grote raadsel in Egypte zelf op te lossen.

Bovendien, zoals nu bij mij blijkt, is dat oplossen tevens de sleutel gebleken tot krachten die zij nooit voor mogelijk heeft gehouden. Tot slot vertelt ze over de band die ze kreeg met de moeder van Lucio en Elena. Zij bleek eveneens een ingewijde heks te zijn en ja, die band is zeker seksueel en intens. Toch denkt ze dat deze niet te vergelijken is met wat wij met zijn vijven hebben.

Voordat ik Luna ons verhaal laat vertellen wil ik haar nog iets vragen. Iets dat ik heb weggedrukt.

‘Hoe ging dat met opa en Berini?’ vraag ik voorzichtig.

Mijn moeder schiet in de lach en schudt haar hoofd. Ze vertelt dat ze uit hun verhalen wel begreep dat er tussen deze twee mannen en hun echtgenotes een hele vrije band was. Men kan daar wel spreken van de losbandige jaren '60 en '70. Ik hoef echter geen angst te hebben voor dergelijke intimiteit tussen de generaties. Ze is wel veel closer met opa geworden dan ze helaas ooit met haar moeder is geweest. Mede door de vele vakanties die ze samen doorbrachten is er niets dat haar vader niet van haar weet.

Net als bij ons net in de jacuzzi was daar af en toe een intieme zoen. Daar bleef het echter bij. Dat geldt ook voor Lucio's moeder en Berini. Daar is een zeer hechte, intieme band ontstaan, zonder de seks. Die seksualiteit was er wel tussen de twee vrouwen, in zeer hoge mate zelfs, lacht ze. De mannen hebben dat ook regelmatig op hun gemak mogen aanschouwen. De heren hebben desondanks altijd respectvol de afstand weten te bewaren, hoe moeilijk ze het hen ook maakten. Ik lach bij het idee van de vrijende vrouwen die regelmatig de mannen plaagden in hun Egyptische tent.

'We waren gewoon niet de juiste generatie,' besluit mijn moeder haar verhaal. Haar ouders hebben met Berini en zijn vrouw vrijer kunnen omgaan binnen deze zoektocht, dan de prinses en zij zelf met het gezelschap van de twee oudere mannen. Hun eigen echtgenoten, de prinses was toen nog geen weduwe, waren niet geïnteresseerd in de puzzel. Daarom was de hoop gevestigd op Lucio en mij.

Tsja, en toen kwam deze seksgodin voorbij, zoals Lucio mijn Luna regelmatig noemt. Dankzij haar is de groep van vijf ontstaan die in staat was om het graf te vinden en mij de krachten te geven die ik nu heb. Glimmend van trots begint Luna nu ons verhaal te vertellen. In het Italiaans want dat verstaat mijn moeder perfect. Bovendien maakt het dat makkelijker voor mijn vrouw.

Dit keer slaat ze geen detail over. Ik denk dat het verhaal nog nooit zo nauwkeurig aan iemand is verteld. Onze ontmoeting, de dromen, de seks, de krachten zoals het helen, het pokeren, de prins, en hoe later Elena en Nailah het verhaal binnen rolden.

Natuurlijk ook, hoe de dromen ons uiteindelijk in staat stelden om de puzzel op te lossen en ik de tombe vond door de tijd te herstellen. Mijn moeder luistert ademloos naar het hele verhaal. Sommige delen kende ze al. Alle elementen worden aandachtig opgenomen.